

זה נר חנוכה דרבנן, גם ישנים-זה מזוזה דאורייתא'. ובפרט בנר השני של חנוכה המכוון כנגד 'עושה חדשות', וע"י החידושים הללו אפשר לנצח את קליפת מלכות יון.

והנה איתא בילקוט שמעוני (שמות א רמז קסג) 'יששכר נולד בי' באב', ונראה לומר שהקב"ה גלגל את הדבר כך שיששכר יולד דווקא ביום זה שבו נחרב הבית, וזאת בכדי שיששכר בכוח תורתו יוכל להחזיק את בני ישראל בימי גלותם, וכפי שאמרו בברכות (פ.) 'אמר רבי חייא בר אמי משמיה דעולא מיום שחרב בית המקדש אין לו להקדוש ברוך הוא בעולמו אלא ארבע אמות של הלכה בלבד'. והתורה עצמה גם היא כולה חידוש, וכדאיתא ברש"י (דנריס נו, טו) 'בכל יום יהיו בעיניך חדשים'.

*Carney
us through
1982*

והזמן המסוגל להגיע להתחדשות בתורה הוא כאמור עתה בימי החנוכה, וביותר ביום השני של חנוכה, שהרי ביום הראשון לא היה חידוש כל כך בהדלקת המנורה, שהרי היה שמן לנר הראשון, ועיקר החידוש נתהווה ביום השני, ומכוח הנר השני מתהווה כוח של חידוש לבני ישראל בכל מושבותם בכל דור ודור, שיוכלו לחדש את עבודת הבורא שלהם מתוך שמחה וטוב לבב, ועל ידי החידוש בעבודת השם נוכל לדחות את כל החידושים היוצאים מבית מדרשו של היצר הרע המתדפקים על בתינו בכל יום תמיד בדמות כל מיני מכשירי טכנולוגיא וכדומה וכיוצא בזה, וכה יתן ה' וכה יוסיף שנזכה שיתקיים בנו ענין ה'עושה חדשות', ונזכה ל'אור חדש' על ציון תאיר' במהרה בימינו אכ"ר.

* = 514 = ח' חנוכה ע"ה הכו"ל (ד'ט"ו יטוה)
+ 114 = 514 (ע"י ע"ה י"ג)

נר ג' מכוון כנגד 'בעל מלחמות'

היום השלישי של חנוכה מכוון כנגד השבח של 'בעל מלחמות', 'בעל מלחמות' עולה בגימטריא 'שלש' (עס האומיות והכולל), הקב"ה הוא בעל מלחמות כדאיתא במסכת עבודה זרה (ג:) 'מלחמות אני עשיתי, שנאמר (שמות טו, ג) ה' איש מלחמה'. וביום זה יכולים בני ישראל לקבל את הבחינה הזו של

'בעל מלחמות' ולנצח במלחמתם כנגד יצרם הרע. אמנם בכדי לנצח במלחמה צריך להיות קודם כל בבחינת 'בעל מלחמות', דהיינו שהאדם יהא בעלים על המלחמה שהוא יהא זה שיחליט על היציאה למלחמה, ולא שיבואו עליו במלחמה,